

בית הכנסת "אהבת התורה - איש מצליח"
רחוב הרב עזריאל 43 ב"ב

בשעה 20:00

בית נאמן

מוציא שבת פרשת תרומה ב' באדר תשפ"ה
נושאי השיעור:

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן שליט"א
בערוץ קול ברמה.
או בקו בית נאמן:
079-9270505

א. משנכנס אדר יהיו בשורות טובות. ב. קריאת פרשת זכור. ג. מחצית השקל. ד. אומרים בסוף קריאת המגילה "אורים כל שונאי ישראל".
ה. קורא ופושט או פושט וקורא? ו. מדוע כותבים את עשרת בני המן בכתב גדול? ז. מה עדיף בנשימה אחת או לקרוא מתוך הכתב? ח. מי
כדאי שיקרא הלל בפורים? ט. להוציא הציבור ידי חובה בקריאה עם רמקול.

קריאת פרשת זכור

ב. השבת הבאה **שבת זכור**. לפי דעת התוספות (ברכות דף י"ג ע"א ד"ה בלשון) והרא"ש (ברכות פ"ז הלכה כ') זה מדאורייתא לקרוא פעם אחת בשנה פרשת זכור. הראשונים האשכנזים תופסים שקריאת פרשת זכור זה דאורייתא. לעומת זה הרמב"ם לא סובר ככה. הוכחנו (בסנסן ליאיר חלק השו"ת סי' ג-ד) מכמה מקומות שהרמב"ם סובר פרשת זכור מדרבנן. כשהוא כותב דין פרשת זכור, אינו אומר קריאת פרשה זו מדאורייתא, אלא רק כתב (בפ"ג מהלכות תפלה ה"ה) שבשבת שלפני פורים קוראים פרשת זכור. וגם יש הוכחות אחרות ברורות לזה. הרמב"ם כותב (סוף מצוות עשה) את המצוות ההכרחיות שמוכרח כל אדם לעשות אותם, ולא מונה ביניהם פרשת זכור. פעם כתבתי תשובה ארוכה בזה (בספר סנסן ליאיר שם), והוכחתי שאצל כל הספרדים לא היה ידוע הדבר הזה, וגם לגאונים שקדמו לספרד לא ידוע הדבר הזה, אלא חדשו את זה חכמי אשכנז. למה? כי חשבו "זכור" [כל שנה] לכל הדורות⁵, כיון שבגמרא מוכח שלפעמים קריאת התורה דאורייתא, והרי הקריאה כולה תקנת עזרא הסופר? אלא על כרחנו לומר שלפחות קריאת פרשת זכור דאורייתא⁶. ומה שמוסכם, שלרוב הראשונים שאנחנו מכירים, ומרן הולך בעקבותם, פרשת זכור דאורייתא. אבל דעת הגאונים, ודעת הרמב"ם, (והרמב"ן) אמר בסוף פרשת כי תצא בלשון ספק שאולי פרשת זכור דאורייתא, וספר החינוך (מצוה ת"א) גם כן אומר "ואולי", כי לא היה ברור להם הדבר הזה) שפרשת זכור דרבנן.

קריאת זכור ע"י נער קטן וחיובה לנשים

ג. אבל מרן כתב (סי' תרפ"ה ס"ז) "יש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה חייבים לקרוא מדאורייתא". כתב "יש אומרים" כי הוא היה מסתייג מזה, ואפילו הכי הוא תפס כמו היש אומרים האלה, למה? ראינו דבר בתוספות, נדחה אותו מסברא? לא. ועכשיו נוהגים על פי דברי מרן שפרשת זכור דאורייתא, שמעלים לתורה רק ילדים גדולים שנתמלא זקנם. כי אם זה דאורייתא, לא נוכל לסמוך על "חזקה דרבא". רבא אומר (בגדה דף מ"ו סע"א) מסתמא כל אדם שהגיע לגיל שלש עשרה או ארבע עשרה הביא שתי שערות, ומצטרף לכל דבר שבקדושה. אבל זה רק בדרבנן, ואם פרשת זכור דאורייתא, צריכים להחמיר שלא להעלות לה נער בר מצוה אלא רק גדול שנתמלא זקנו. **אולם**

- אבל איפה עמלק, אם נדע אותו נהרגו אותו בשבע חניתות לחות אשר לא חורבו...
- יש אומרים שגם פרשת פרה מדאורייתא. ככה היה כתוב בתוספות בברכות דף י"ג ע"א. אחר כך בא מהרש"ל ומחק פרשת פרה. פרשת זכור מדאורייתא, אבל פרה אדומה תמימה, לכל הדורות? אין לנו פרה אדומה, עד שתימצא פרה אדומה הנשמה יוצאה... איך אתה אומר פרה אדומה? אז הוא מחק את זה. ומרן כתב (סי' תרפ"ה ס"ז) "פרשת פרה" כמו שכתוב בתוספות, וזאת הגאון מוילנא וכתב (בביאור הגר"א לש"ע): נוסחא משובשת נזדמנה לו לבית יוסף, כי הנוסחא האמתי בלי פרשת פרה. אבל במחילת כבודו, הוא לא ראה דפוסים עתיקים של נוציה ושם כתוב גם פרשת פרה, ונמצא בעוד ראשונים שכתבו פרשת פרה, ונתנו לה שם. עד שבא הרב גינת ורדים (כלל א' סוף סי' ל"ו) ואמר: "יש אומרים ארבע פרשיות כולם מן התורה". גם פרשת שקלים של היום, גם פרשת זכור של השבוע הבא, גם פרשת פרה שהיא עוד שבועיים, וגם פרשת החודש. ארבעתם דאורייתא. מניין הדבר הזה? אז תירצו ודחקו.

משנכנס אדר

א. ¹ השבוע הזה התחלנו בראש חודש אדר, שיהיה עלינו בשורות טובות, שכל החטופים ישתחררו, אם החיים או חס וחלילה המתים והפצועים, כולם ישתחררו מבית הסוהר הזה שלא היה כמוהו בעולם. הגמרא אומרת (ב"ב דף ח' ע"ב) שיש חרב ורעב ודבר ושיביה, ושבי קשה מכולם. היינו קוראים את זה, ולא הבנו למה שבי קשה מכולם, מה יותר גדול? רעב או חרב או שבי? למה שבי? אבל כשראינו את השבאים האלה, אנחנו מבינים. שבאים נוראים ואיומים, רשעים, בזויים, בעלי מידות רעות, אכזריים. הם לא חושבים שפעם אחת יפלו ביד אויביהם, (גם להם יש אויבים. אנחנו לא נחשבים אויבים), והם ינתחו אותם לגזרים, מה אתם עושים?²! פעם אחת היה עשיר אחד גביר שיהיה בריא שהתווכח עם גוי במרסיי. אמר לו הגוי: אני לא מבין את הרב שלכם [מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל] שאמר שהקב"ה כביכול מתחרט על שברא אותנו (סוכה דף נ"ב ע"ב). הוא לא מתחרט על שברא את העקרבים, הוא לא מתחרט על שברא את הנחשים, הוא לא מתחרט על כל החיות הנוראות שברא, אבל מתחרט על שברא את הערבים! למה?! אנחנו גרועים מכולם?! אבל באמת אפשר להבין שהערבים גרועים מכל בעלי חיים. אפילו אלה שהם מכרסמים, יש להם הנאה בכרסום, רק שאין להם שביעה. אבל אלה סתם לענות בני אדם ימים ולילות, סגורים ואזוקים בצינוק. מה אתם עושים?! אתם לא בני אדם כמותם?! איך אתם עושים דבר כזה?³! האכזריות של הערבים שכביכול הם מאמינים באלל-ה. כאשר שוחטים בן אדם אומרים "אללה הוא אכבר". מה זה אללה הוא אכבר? הקב"ה הוא גדול מבן אדם. כאילו לא ידענו את זה שהוא גדול מבן אדם...⁴

- [ישר כח לרבי כפיר פרטוש ואחיו הי"ו על הפיוט "בשועתך אבטח אבי"]. המחבר "מנחם מוסטיק". כל פעם שאתה רואה את השם הזה, אתה יודע שזה שיר עם נשמה. "בשועתך אבטח אבי, י-ה אבי, אם לעני אפתח את ידי, תן צדקה כל יום יום, כי צדקה תרבה שלום". כאן כתוב: "לחן. זית ביפואתך". מה זה? אני לא יודע ערבית כזאת מצלצלת...
- תמיד היה לי קושיאל על תוס'. תוס' בבבא מציעא (דף מ' ע"א ד"ה וכו') מביאים ירושלמי (ב"מ פ"ג ה"ה) שקורא לעכברים רשעים. למה הם רשעים? כי לא דיין שהם אוכלים, אלא קוראים לתכריהם לאכול אתם. אבל מה הבעיה בזה? וכי הם יודעים שאסור לגנוב ולגזול? הם סועדים וקוראים לתכריהם. עושים הכנסת אורחים... למה הם רשעים? עד שבשבעות האחרונות נפתרה הבעיה. המעלות של בית הכנסת הייתה עובדת מכת החשמל. והנה בשבועות האחרונים הפסיקה לעבוד, מדוע הפסיקה? לא יודעים. הביאו טכנאי מומחה לחפש את הסיבה, וראה שהעכברים כרסמו בחושים של החשמל. מה הם מרויחים מהכרסום הזה? אוכלים? שבעים? נהנים? שום דבר. כלום. רק לכרסם. "יכרסמנה חזיר מיעיר" (תהלים פ' ד') - יכרסמנה עכבר בער... אז הם רשעים. בשלמא כל החיות זה האוכל שלהם, אפילו אם אריה טורף בן אדם זה בשבילו טעים מאד. (ניסו את זה ואמרו שבשר האדם טעים כמו בננה... אנחנו לא ניסו ולא ננסה, אבל יש כאלה אוכלי אדם שמנסים). להבדיל החזיר גם כן מתענג בדברים המלוכלכים שלו. אבל העכברים, מה אתם מתענגים?! מה אתם עושים?! מה אתם אוכלים?! אוכלים ברזל?! לכן מגיע להם רשעים ועוד איך רשעים...
- הייתה אשה בשואה שלקחה את הבן שלה ואמרה לרשע שם: תגיד לי, אתה לא היית קטן כזה? איך אתה מסוגל להרוג קטנים? מה הוא ענה לה? לקח את הרובה שלו, וכיוון אותו מול העיניים של הבן והרג אותו! ככה היו לפני שמונים שנה, לא לפני הרבה שנים. אכזריות של נאצים.
- דוד המלך אמר את זה כשראה סופו של אדם אמר (תהלים ק"ד א'): "ברכי נפשי את ה', ה' אלקי גדלתי מאד והודר לבשתי" (ברכות דף י' ע"א). אז למדו מזה לומר "ה' גדול" בשעה שהם הורגים בן אדם...

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
17:06	18:18	י-ם
17:23	18:20	ת"א
17:12	18:19	חיפה
17:23	18:20	ב"ש

להשתתפות
ושותפות
0527-130-552

לע"נ אבי הישיבה הרה"צ רבי בנימין הכהן בן מבירכה זצ"ל.

ההגרלה השנתית בס"ד מבית מוסדות הקרשים דרכי העיון

60,000 ₪

מספרות למסח' מליכיה 6,000 סז בל דיוריה

ועד הפזן פזשים נוספים

ההגרלה
הזוכה יזכה ב-60,000 ₪

ההגרלה
הזוכה יזכה ב-60,000 ₪

ההגרלה
הזוכה יזכה ב-60,000 ₪

פרס ראשו

ההגרלה
הזוכה יזכה ב-60,000 ₪

ההגרלה
הזוכה יזכה ב-60,000 ₪

הזוכים שזכו בפרסים:

פרס ראשו: 60,000 ₪

פרס שני: 10,000 ₪

פרס שלישי: 5,000 ₪

פרס רביעי: 2,000 ₪

פרס חמישי: 1,000 ₪

פרס ששי: 500 ₪

פרס שביעי: 250 ₪

פרס שמיני: 100 ₪

פרס תשיעי: 50 ₪

פרס עשירי: 25 ₪

פרס חמישי עשר: 10 ₪

פרס שש עשר: 5 ₪

פרס שבע עשר: 2.5 ₪

פרס שמונה עשר: 1.25 ₪

פרס תשע עשר: 0.625 ₪

פרס עשר עשר: 0.3125 ₪

פרס חמש עשר: 0.15625 ₪

פרס שש עשר: 0.078125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0390625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.01953125 ₪

פרס תשע עשר: 0.009765625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0048828125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00244140625 ₪

פרס שש עשר: 0.001220703125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0006103515625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00030517578125 ₪

פרס תשע עשר: 0.000152587890625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000762939453125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00003814697265625 ₪

פרס שש עשר: 0.000019073486328125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0000095367431640625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00000476837158203125 ₪

פרס תשע עשר: 0.000002384185791015625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000011920928955078125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00000059604644775390625 ₪

פרס שש עשר: 0.000000298023223876953125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0000001490116119384765625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00000007450580596923828125 ₪

פרס תשע עשר: 0.000000037252902984619140625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000000186264514923095703125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00000000931322574615478515625 ₪

פרס שש עשר: 0.000000004656612873077392578125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0000000023283064365386962890625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00000000116415321826934814453125 ₪

פרס תשע עשר: 0.000000000582076609134674072265625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000000002910383045673370361328125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00000000014551915228366851806640625 ₪

פרס שש עשר: 0.000000000072759576141834259033203125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0000000000363797880709171295166015625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00000000001818989403545856475830078125 ₪

פרס תשע עשר: 0.000000000009094947017729282379150390625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000000000045474735088646141895751953125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00000000000227373675443230709478759765625 ₪

פרס שש עשר: 0.000000000001136868377216153547393798828125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0000000000005684341886080767736968994140625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00000000000028421709430403838684844970703125 ₪

פרס תשע עשר: 0.000000000000142108547152019193424224853515625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000000000000710542735760095967121124267578125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00000000000003552713678800479835605621337890625 ₪

פרס שש עשר: 0.000000000000017763568394002399178028106689453125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0000000000000088817841970011995890140533447265625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00000000000000444089209850059979450702667236328125 ₪

פרס תשע עשר: 0.000000000000002220446049250299897253513336181640625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000000000000011102230246251499486267566680908203125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00000000000000055511151231257497431337833404541015625 ₪

פרס שש עשר: 0.000000000000000277555756156287487156689167022705078125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0000000000000001387778780781437435783445835113525390625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00000000000000006938893903907187178917229175567626953125 ₪

פרס תשע עשר: 0.000000000000000034694469519535935894586145877838134765625 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000000000000000173472347597679679472930729389190673828125 ₪

פרס חמש עשר: 0.00000000000000000867361737988398397364653646945453369140625 ₪

פרס שש עשר: 0.000000000000000004336808689941991986823268234727266845703125 ₪

פרס שבע עשר: 0.0000000000000000021684043449709959934116341173636334228515625 ₪

פרס שמונה עשר: 0.00000000000000000108420217248549799670581705868181671142890625 ₪

פרס תשע עשר: 0.000000000000000000542101086242748998352908529340908355714453125 ₪

פרס עשר עשר: 0.0000000000000000002710505431213744991764542646704541778572265625 ₪

פרס חמש עשר: 0.00000000000000000013552527156068724958822713233522708892861328125 ₪

פרס שש עשר: 0.000000000000000000067762635780343624794113566167613544464306640625 ₪

הכי מסתברא

מעזת זכר למחצית השקל מעבירים
להחזקת העלון של מרז ראש הישיבה שליט"א.

זו הזדמנות טובה, לומר תודה!

ניתן להעביר מעזת מתנות לאביונים לחלוקה בו ביום

ניתן להעביר:

בטלפון: (רב קווי/הודעה) 08-6727523

באתר: 1000.org.il

בעמדות נדרים פלוס

ותוספות אומרים לא מעכב צריך רק לכתחילה אך לא לעכב. אבל רב יהודאי גאון סובר שזה מעכב, וזה אחד מהגאונים, ויתכן שאם התוספות היו רואים דבריו, היו אומרים שזה מעכב. לכן לקרוא פעמיים. **אדם שיודע שהנשימה שלו קצרה יקרא פעמיים, פעם אחת בשתי נשימות או בשלוש נשימות מן הכתב, ופעם אחת במהירות, ואפילו יקרא את "ואת" בעל פה. לא נורא.** אני מכיר אנשים שקראו את זה גם בנשימה אחת, וגם מתוך המגילה, כל "ואת" ראו מן המגילה ואחר כך נחנקים... אין דבר. לא נחנקים, לא יקרה לך כלום, תגמור "עשרת" ותשתחרר - תתפרק... "עשרת בני המן בן המדתא". היה חכם אחד מחכמי ג'רבא שכנראה לא היה יכול לקרוא בנשימה אחת, אמר לאו דוקא [בנשימה אחת, אלא העיקר שלא יפסיק ביניהם בדבר אחר], כי זה קשה במציאות. ואני הכרתי חכם מאותה עדה מחארה צגירה¹² שבא ממדנין (המקור שלו מחארה צגירה), ומשם בא לארץ ישראל, שמו **רבי חיים כהן בן כלפה**, וסיפר לי תלמיד שלי שהכיר אותו במדנין¹³, שהוא נחנק בעשרת בני המן ולא יכול לעשות אותם בנשימה אחת, אז הוא היה פוסק באמצע. [וכנראה לכן הרב של אותה קהילה אמר שאין חובה לקרוא בנשימה אחת, ופירש שהכוונה שלא להפסיק באמצע. אבל באמת הכוונה לקרוא בנשימה אחת ממש, וככה משמע מכל הפוסקים].

מי כדאי שיקרא הלל בפורים?

ט. יש כמה כללים לגבי בן עיר שהלך לכרך ובן כרך שהלך לעיר, אבל השנה [שיום ט"ו באדר חל בשבת] לא צריך את זה, מפני שיש לנו יום אחד לכולם. השנה ביום ארבעה עשר באדר, כולם קוראים את המגילה, גם בירושלים וגם בבני ברק. בדרך כלל רוב העולם [חוץ מירושלים] קוראים בארבעה עשר,

¹². יש פה בחור אחד ששאל אותי: אתה מכיר את חארה צגירה? אני מכיר! את אשתי לקחתי משם, ואני מכיר את חותני ואת כולם... מה זה "אתה מכיר את חארה צגירה"? פשיטא שאני מכיר... ¹³. שכחתי את שמו, אני אזכור אותו. כשאני שוכח, אני לא לוחץ על הזכרון, אני משחרר אותו ואז הוא יזכור לבד. הנה, שמו **ישי מאזוז**... הוא למד אצלי חכמת העיבור בשנה אחת בכל יום ששי. ובסוף השנה אמרתי להם: תעשו לי לוח לחמש שנים, אז הוא שלח לי לוח שהוא עשה, ואמר לי: עשיתי עבודה חיובית ועשיתי גם עבודה שלילית. מה זה עבודה שלילית? שהוא הוסיף עוד חמש שנים - עשה עשר שנים. וחבירו [גם] עשה עשר שנים.

כוס תנחומים נשגב קמיה האי גברא רבא ויקרא

ידידנו ואהובנו רב פעלים איש האמונה, רב חסד ומרבה להיטיב

הרב חיים אפרים דרעי שליט"א

על הסתלקות בנו הטהור

אוראל ז"ל

עודו באיבו קראו רבו, והוא בן י' שנים, לאחר שנזדכך ביסורים קשים כמו שבע שנים.

מן השמים תנחמו, המקום ינחם אתכם בתוך כל אבלי ציון.

כולנו משתתפים בצער העמוק, ובצער המשפחה הנכבדה כולה.

יהי רצון שלא תוסיפו לדאב עד. אך טוב וחסד ישיגו ונסו יגון ואנחה.

ויעתיר תינוק קדוש זה לפני הקב"ה שיתמלא ברחמים עליכם עלינו ועל כלל עם ישראל. וישלח ה' ממרומים ישועות ונחמות, בשורות ושמועות טובות. ובקרוב ממש נזכה לגאולה השלמה ולראותו בתחיית המתים, ומחה ה' אלוהים דמעה מעל כל פנים.

מוסדות רחמים

ראש המוסדות והישיבה מורנו הר"ג **חננאל הכהן שליט"א**

המנכ"ל הרב **משה נעמן שליט"א**

כולל אורחות משה

ראש הכולל הר"ג **מאיר הכהן שליט"א** והאברכים

הישיבה הקטנה אורחות חיים

ראש הישיבה הר"ג **רחמים חי חיותה שליט"א** הרמ"ם והתלמידים

הישיבה הגדולה לבנימין אמר הרמ"ם והתלמידים

עלון בית נאמן

העורכים והמפיצים

רבנן ותלמידיהו וכלל הצוותים

כולל אפרין להוראה ודיניות הרבנים והלומדים

ורק המקומות המסופקים כמו טבריה וכד' קוראים בשני הימים. ויש עוד חידוש גדול, **מי [שהוא בן ט"ו] ונאנס ולא שמע קריאת המגילה ביום ארבעה עשר, אמר הרב עובדיה ע"ה** (חזון עובדיה פורים עמ' רי"ג ועמ' רכ"ג בהערה) שלא יקרא את המגילה ביום ט"ו שחל בשבת. וכן **נער בר מצוה שנכנס למצוות ביום ט"ו**, הוא לא צריך לקרוא את המגילה ביום חמשה עשר [מכיוון שחכמים אמרו שלא קוראים בשבת, החיוב הוא רק ביום י"ד], **וטוב שיקרא את ההלל בלא ברכה.** כי הגמרא שאלה במגילה (דף י"ד ע"א) למה לא קוראים את המגילה ביום פורים? ועונה תשובה ראשונה משום **שקריאתה זו הלילא**, הרי מה זה הלל? להודות לה' על הנסים? קוראים את המגילה וזה ההלל. ויש סיבה אחרת, כי אתה אומר בהלל "הללו עבדי ה'" (תהלים ק"ג א'), ואתה לא יכול לומר את זה בימי אחשורוש, כי "אכתי עבדי אחשורוש אנן" - עדיין אנחנו עבדים של אחשורוש, לכן לא קוראים את ההלל בפורים. נפקא מינה [לפי התשובה הראשונה] במקרה כזה כשאדם נאנס ולא קרא ביום ארבעה עשר, או שביום ארבעה עשר היה פטור, היה קטן והגדיל ביום חמשה עשר, שהרב עובדיה אמר שהם פטורים, אבל הרב אומר שטוב שיקרא הלל בלא ברכה. בדרך כלל אנחנו לא קוראים את ההלל עם ברכה¹⁴, וגם ביום פורים דמוקפין [שחל בשבת] מי שהיה קטן ביום ארבעה עשר והגדיל בחמשה עשר, שיקרא הלל בלא ברכה, לצאת ידי חובה של חד מאן דאמר.

להוציא הציבור בקריאת מגילה ברמקול

י. אני אמרתי שאני לא יכול לקרוא לציבור את המגילה, כיון שהרב עובדיה ע"ה פסק (בחזון עובדיה פורים עמ' נ"ז) **שמי שהקול שלו חלש לא יכול לקרוא מגילה לאחרים ברמקול, אלא בתנאי שגם בלי הרמקול יכולים לשמוע אותו.** חשבתי שלא יכולים לשמוע אותי, אבל אמרו לי: לא, שומעים אותך גם כשאתה קורא בלי רמקול. ניסו את זה הילדים, אמרתי היום (ביום שבת) כמה הלכות, הם עלו למעלה ושמעו, אם כן אפשר להשמיע כרגיל. אז בלילה אני קורא בלי נדר, וביום ארבעה עשר בבוקר קורא אחד התלמידים שיודע להשמיע חזק מאד ויקרא. חזק חזק ונתחזק...

א-ל מלא רחמים יתמלא ברחמים, על נפש רוח ונשמת הגאון הצדיק, הדרשן המעולה, **רבי אשר בן כמיסה חדאד** שנפקד ביום ד' באדר שנה שעברה, ופקודת שנתו השבוע, תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים. אמן כן יהי רצון. מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה גדולים וקטנים, הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם וכל אשר להם, מלכא דעלמא יברך יתכון, ויזכה יתכון, וישמע בקל צלותכון, תתפרקון ותשתבון מכל צרה ועקתא, ויהא מימרא דה' בסעדכון, ויגן בעדכון, ויפרוש סוכת שלומו עליכון, ויטע בינינו וביניכם אהבה ואחוה שלום ורעות, ויסלק שנאת חנם מביניכם, וישבור עול הגוים ועול הגלות מעל צווארינו ומעל צוואריכם, ויקיים בכם ובנו מקרא שכתוב "ה' אלוהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים, ויברך אתכם כאשר דבר לכם" (דברים א', י"א). **ויחדש עלינו ועליכם את החודש הזה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה טובה, לשמועות טובות, ולבשורות טובות, ולרפואה שלמה, ולגאולה קרובה,** וכן יהי רצון ונאמר אמן.

א-ל מלא רחמים יתמלא ברחמים על נפש רוח ונשמת מרת **אמי כמסאנה בת מינה** שנפקדה כהשבוע הזה, רוח ה' תניחנה בגן עדן, ותהיה נשמתה צרורה בצרור החיים, אמן כן יהי רצון.

¹⁴. ויש עקשנים שאומרים: לא, מרן כתב בבית יוסף (סימן תכ"ב. ע"ש) שהמנהג הוא לברך על ההלל בראש חודש. אמרתי להם: תסתכלו עוד פעם בבית יוסף, מרן כתב שם בשם הרא"ש (ברכות פ"ב אות ה') והר"ן שקוראים ההלל עם ברכה. אבל בשלחן ערוך שהוא נכתב אחרי הבית יוסף, מרן כתב **שדעת הרמב"ם** (פ"ג מהלכות מגילה ה"ז) **לא לברך, "וכן נוהגים בכל מלכות ארץ ישראל וסביבותיה"** (סי' תכ"ב ס"ב). למה? הרמב"ם ראה הגמרא בתענית (דף כ"ח ע"ב) שרב איקלע לבבל רב נסע פעם לבבל (רב כל הזמן היה בבבל, מה זה איקלע לבבל? מזה למדו (ע"י תוס' שבת דף ל"ו ע"ב ד"ה נפקא, ובמאור ישראל שם) שיש עיירה קטנה בבבל ששמה גם כן בבל. כמו שיש שבעה כוכבי לכת, אתם זוכרים אותם? שצ"ס חנכ"ל - שבתאי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה. מה זה כוכב? כולם כוכבים? אלא הכוונה כולם נקראים בשם כוכב, וזה כוכב מיוחד ששמו כוכב בשם פרטי, איש יש מדינת בבל שמלאה עיירות, כמו: נהרדעא, פומבדיתא, מתא מחוזא וכדומה, ויש שם גם עיר ששמה בבל. וראה אותם שהם קוראים הלל בראש חודש, אז הוא התפלא, איך אתם קוראים הלל בראש חודש? (הוא היה בארץ ישראל, ובישראל לא קוראים הלל בראש חודש, [משמע] במסכת סופרים (פ"כ ה"ט) שלא קוראים הלל בראש חודש). אחר כך ראה שהם מדלגים מדלגים "לא לנו", מדלגים "אהבתי" וכדו', אמר: טוב, כיון שהם מדלגים אין בזה כלום. עכשיו הגמרא לא אמרה אם הוא שמע את הברכות של ההלל או לא. הרמב"ם אומר כיון שזה רק מנהג, זה כמו החבטה של העריבה שאומרים "חבטי חבטי ולא בריך" (סוכה דף מ"ד ע"א) כי זה מנהג, ועל מנהג לא מברכים. ואילו התוספות אומרים (ברכות דף י"ד ע"א ד"ה ימים) אם ככה, למה הגמרא לא אמרה שרב התעורר כבר בזה שהם לא בירכו? והרמב"ם יאמר שהוא נכנס באמצע ההלל, איך הוא יכול לדעת שבירכו? וכאן בארץ ישראל פסקו כמו הרמב"ם שלא לברך על ההלל, היום בראש חודש קראנו הלל, אבל בלי ברכה.

עדיין לא קבלת את מעטפת הישועות?
פנה אלינו במספר **9105*** או בהודעה ל

ומגדל חנואל עד

"יקבי המלך"

מתוך שיחותיו ודרשותיו של מורנו ראש המוסדות הגאון הגדול רבי חנואל כהן שליט"א ראש ישיבת 'לבנימין אמר' ברכיה

למוד תורה מקטנות

(מתוך הספר "שמחת התורה" חומש שמות)

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליהם שמן זית זך כתיב למאור להעלת נר תמיד (שמות כ"ז, כ').

ילדים כמו שמן זך

"שמן זית זך" זו הטפה הראשונה שיוצאת מהזית לפני שמתחילים את הכבישה, זה השמן הנקי ביותר, שאר השמן שכובשים אחריו מהזית, יכול להיות מערב בפסלת של זיתים ועוד לכולך. גם כשנולד ילד הוא טהור ממש, בזמן קטנותו נשמטו טהורה מאד, רק אחר כך עם הזמן כשהוא גדל, הוא נחשף לדברים פחות טובים. אומרת התורה: "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליהם שמן זית זך", תקח את הילד ותחזק אותו עוד כשהוא עדין זך בטפה הראשונה, כבר מהרגעים הראשונים שהוא מבין. אל תגיד שעכשיו הוא זך ולא צריך לחנך אותו, לא! מאז שהוא קטן צריך לחנך אותו ולשמור עליו, לחבר אותו לתורה הקדושה.

"אני לא רוצה בן עם הארץ!"

לאביו של הגאון הגדול רבי מצליח מאוזן זצ"ל ה"ד, קראו רבי רפאל. הוא היה גר בכפר "אריאנא" ליד העיר תונס, והיה מתפרנס כסוחר ומרויח הרבה. בכל יום היה חוזר מהמסחר שלו עם שקית מלאה מטבעות זהב. הבן שלו רבי מצליח היה אז בגיל אחת עשרה והיה לומד ככל הילדים.

יום אחד חזר רבי רפאל לבית שלו, והנה רואה את אשתו רחל בוכה. שאל אותה: "למה את בוכה?". לא ענתה לו. אמר לה: "תראי, אני מרויח פה טוב ברוך ה', לומד תורה, על מה יש לבכות?". אבל עדין לא ענתה לו. למחרת חזר מהעבודה, ושוב ראה

את אשתו בוכה. אמר לה: "תגידי לי רחל, מה יש לך? חסר לך משהו? הנה מטבעות של זהב, תקני לך כל מה שאת רוצה, למה את בוכה?". ענתה אשתו ואמרה: "איי לא אבכה! אני בוכה על הבן שלנו מצליח". שאל בעלה בפליאה: "מה הבעיה? ברוך ה' הוא הולך לתפלות, הולך ללמוד תורה, צריך יותר מזה?". השיבה אשתו: "אתה יודע, ה' כתב' (התלמוד תורה) פה זה לא כמו בג'רבה, שם בגיל של הילד שלנו הילדים כבר לומדים גמרא, מתחילים מגיל שבע ללמוד גמרא, ואלו כאן עד הגיל שלו עדין עסוקים בגמרא, אני לא רוצה שהבן שלי יהיה עם הארץ! אני רוצה שיהיה תלמיד חכם! שיהיה ירא שמים!".

רבי רפאל התרגש לשמוע את דברי אשתו, אבל נסה למצוא פתרון: "תראי, רק כאן יש לנו פרנסה, עזבנו את ג'רבה בגלל הפרנסה, נחזר לג'רבה אל העני שיש שם? בואי נשאר כאן אולי נצליח לעשות משהו". וכך סימו את השיחה. למחרת עוד פעם חזר לבית שלו וראה אותה בוכה. אמר לה: "אני לא יכול לעמוד בפני הבכי שלך, את צודקת, את רוצה שהבן שלנו יהיה תלמיד חכם, נחזר לג'רבה וה' יהיה בעזרנו!".

זכות מסירות נפש לתורה

ואכן חזרו לג'רבה. באותו זמן רבי מצליח היה בגיל אחת עשרה, והילדים בני גלו בג'רבה כבר ידעו ללמוד גמרא כמו שצריך והוא רק התחיל. בן הדוד שלו - מורנו רבי שלמה מאוזן זצ"ל, היה אז גדול ממנו בארבע שנים, והיה תמה עליו: "אתה רק מתחיל ללמוד גמרא! כשהיינו בגיל שלך ידענו יותר טוב! הנה תראה מחברת חדושים שכתבתי". רצה רבי שלמה לעורר בו קנאת סופרים. אמר לו רבי מצליח: "חכה, אתה תראה, עוד יגיע יום שאני אכתוב יותר ממך!".

ובאמת אחר כך נכנס ללמוד אצל סבי מרן רבי רחמים חי חיותה הכהן זצ"ל, וכתב ולא הפסיק לכתב, עד שעלה ונתעלה ויצא שמו הגאון "איש מצליח". עד היום לא גמרו להוציא את כל כתבי היד שלו.

כשאביו הגיע לג'רבה הפסיד את כל הכסף שלו. ראה שאין לו ממה להתפרנס, לכן החליט ללכת לתונס והיה עובד שם חצי שנה ברצף, היה מרויח טוב ומדי פעם שולח להם כסף כדי להתקדם. רק לפני כמות פסח היה חוזר. כאשר היה שולח כסף, היה שולח גם מכתבים לבן שילמד טוב וכו' וכו'. "בשבילך עזבתי את הכל ואני נמצא חצי שנה בחוק מהבית, כל זה בשביל שתוכל ללמוד אצל רבי חיותה!". ברוך ה' בזכות מסירות הנפש שעשה, יצא הגאון איש מצליח אחד המיוחד מגדולי הדור האחרון.

בחנוף צריך השקעה ותפלה

בחנוף צריך להשקיע, תמיד לתת את כל הכח. גם אם עולה יותר כסף, גם אם לפעמים זה נראה ללא כל הצדקה, אבל אם זה טוב ונחוץ לילד, נכון לתת לו.

הכרובים היו דוקא מזהב, בילדים צריך להשקיע את הטוב ביותר. אדם יתפלל לקדוש ברוך הוא על זה, ובעצרתו יראה בך בה בעמלו. הרבה פעמים האדם משקיע הרבה בחנוף, ובסוף מתבדה והילדים לא יוצאים כמו שרצה, וזה כך בגלל שלא התפלל. ובמיוחד בדור שלנו, שיש בו הרבה נסיונות וקשיים, הרבה חברים רעים וכל מיני דברים שמסיתים את הבחור מדרך הישר. יכול להיות בחור נפלא, ופתאום רואה משהו שלא צריך לראות, ובפעם אחת נופל ולא מוצא את עצמו במקום למודי.

שמעתי על בחור נפלא ושקדן גדול, שהראו לו דבר שהוא לא היה צריך לראות, ותוך חדשים התרסק לגמרי, ה' ישמר ויציל. לאותו בחור היו שאיפות להיות רב גדול ובכל זאת נפל. לכן מאד מאד צריך להשתדל בשמירה על הילדים מחברים רעים. להשקיע בחנוף בנעימות ובאהבה, ומעל הכל להתפלל להצלחה.

כמה שאדם מתיגע בצעירותו יעמוד לו בזקנותו. אמר רבי חנינא: חמין ושמין שאמי סכה לילדותי הם שעמדו לי בזקנותי (חולין דף כ"ד ע"ב). כאשר אדם בגיל צעיר, מה שהוא לומד זה כמו חמין ושמין שמועילים לאדם מאד. בעזרת ה' נזכה כלנו שילדנו יעשו נחת רוח לבורא עולם, יהיו הולכים בדרך ה', תלמידי חכמים ויראי ה' באמת, אמן בן יהי רצון.

ליקבי את גזר הדין!

ישנו בכפר הקטן ב' אלה חתונות הנפלאות בוצע
אבל מלאים את החתונות ולכבוד את מלא
אביא את חתונת הנפלאה
כח פדיון נפש...

בע"ה מידי יום עורכים פדיון נפש המסוגל לישועות על פי הסדר שתיקן מרן החיד"א ע"י רבני הישיבה שליט"א

פדיון נפש פרטי	פדיון נפש כללי
160 ש"ח לשם	52 ש"ח לשם

למסירת שמות התקשרו: 08-6727523 (אפשר לשלוח הודעה, ו' קווי, מענה 24 שעות)

בית נחמני תכלית, מצוות ציצית בשלמות!

הגאון רבי חיים שליט"א רחל יחיאל צבי חסידים חזק

"רבים מגדולי ישראל כיום לובשים תכלת... ואני הקטן עפר ואפר למדתי מהם".

מתוך תשובתו, עלון טוב לחסידות ביד בראשית תשע"ח

עוד אין לך תכלת? התקלא ליד חיים וקל סמסור!

0799-1000-65

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של רבנו מרן ראש הישיבה שליט"א
לע"נ גאולה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

עורך: הרב ג'ר
שמואל עידאן שליט"א

גליון
400

אי בתמונה?

ידע תדע

א. כתוב על המן שהוא: "הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר" (ג', ו'). מהו ה"פור"? אם הוא עשה גורל ויצא לו יום "ג אדר, מה החכמה? צריך שיצא משהו. אז רבי יהונתן איבשיץ אמר (ערוך דבש ח"ב דף כ"ג ע"ב) שזה לא החכמה, והחכמה היא אחרת. כי עשה שני גורלות. בגורל אחד כתב את כל ימי השנה 365 ימים, ובגורל אחד כתב את כל שמות הקדשים, ניסן, אייר, סיון, תמוז... ואחר כך קרא לבו הקטן שלו ויזאת, ואמר לו: בוא ויזאת, אמר לו: כן אבא, מה אתה רוצה? אמר לו: תתן פתק אחד מכאן. ואם לדגמא היה לוקח פתק ויצא לו מאה, ובפתק השני יצא לו אדר, זה לא בסדר, כי אדר זה לא יום המאה בשנה, יום המאה יוצא בתמוז. (אם נספר, ניסן, אייר, סיון, כל אחד 30 יום, נמצא שיום ה-100 יפול בתמוז). ואם כן הוא יודע שזה גורל של שטות. אבל הפעם בא לו הגורל והמים אותו דבר, כי בתחלה ויזאת הוציא פתק ויצא לו 340, וזה חדש אדר, כי 330 זה 11 חדש (לפחות), ואם כן 340 יום בא בחדש אדר. אחר כך הוציא את הפתק השני ויצא אדר. אז הוא הבין שזה גורל אמת. (גליון 401 אות ט"ו).

ב. יש לנו השבת פייט שאין כמוהו בעולם (פייט 'מי כמוך'). לרבי יהודה הלוי יש דבר מיוחד, הפייטים שלו בנויים משכל ורגש בחד. (הרגש לא כמו השכל, אין לו כללים, לא יתן ולא תניע ולא חרונים. אלא איך שאתה רוצה). והדבר המיוחד שיש בפייט 'מי כמוך' שכלו מלא בשחון. כל השיר הזה מלא בשחון ואמונה. "אדון חסדך בל יחדל, אמתך מבצר עז ומגדל. כי היית מעוז לדל. מעוז לאביון בצור לו". ואבא זצ"ל היה אומר ש"אדון" האל"ף קמ"א, ולא בשבא פתח. כי "אדון חסדך" בשבא פתח פרושו אדון של חסדך, ולא זו הכונה. אלא הפרוש הוא: "אדון" - הקדוש ברוך הוא - "חסדך בל יחדל" - החסד שלך לא נגמר לעולם. "אמתך" - האמונה שלך [הבטחתך] כמו "מבצר עז ומגדל. כי היית מעוז לדל. מעוז לאביון בצור לו". [בהמשך כתוב] "ממקום אחר ישלח שלומי עושה שלום במרומי. כי לא כלו רחמי. על כן אוחיל לו". מרדכי היה בצער גדול, אסתר אמרה לו אני מפחדת להכנס אצל המלך בלי רשות כי "אחת דתו להמית" (אסתר ד', א). ומרדכי שמע ואמר: "אהה כי אין מנוס" - "ממקום אחר ישלח שלומי" - אל תעזר לנו, הקדוש ברוך הוא יעזר. "עושה שלום במרומי" - כמו שהוא עושה שלום בין הפוכים, ואף פעם לא שמענו שכוכב התפוצץ מהפוכ שבא על ידו (לפחות בדורות האלה לא שמענו כזה). אולי היה פעם, מי ידע. "כי לא כלו רחמי על כן אוחיל לו". (גליון 249 אות ט"ו, וגליון 401 אות י').

חידה

מדוע כותבים את עשרת בני המן בכתב גדול?

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי.

למען תספר

"אורה" זו תורה

במשחקים ובגורלות ובשכרות וכו', והוא יושב ולמד תורה, והעולם היה כמעט נחרב כי אין מי שלומד תורה, אבל החכם הזה - בזכות שלמד תורה והעולם התקיים, הוא קבל את הפה הזה. ולכן כל אחד יבצל חצי שעה או שעה [לפחות] בלילה או ביום ללמוד תורה. אבא זצ"ל כתב שאלה ותשובה בגיל ארבע עשרה ביום פורים (ונדפסה בשו"ת איש מצליח חלק ב' יורה דעה סימן ב'), וכתבנו שם (למטה בהערה): חבד'יו היו משחקים בגורלות (כי ככה נהגו בגד'א בפורים) אבל הוא יושב ולמד (ואחר כך הוא שלח את התשובה לרב הראשי של תנ"ס בשבת תרפ"ה, והוא אמר לו, חזק וברוך על כל התשובה). ולכן הוא זכה שישבת "פסא רחמים" ונסד'ה והיא משגשגת ופורחת, ואדם צריך לדעת שעל כל דבר הוא יקבל את השקר שלו. (וימהיכו לומדים שצריכים ללמוד משהו לפני סעודת פורים? זה פסוק מפרש, "לאהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" (אסתר פרק ח' פסוק ט"ו). והנמקא (מגילה דף ט"ז עמוד ב') אומרת, "אורה" זו תורה, "ושמחה" זו סעודת יום טוב, דהיינו שמחת יום טוב, ואם כן לפני שאתה מתחיל בסעודה או תלמד קצת תורה. (גליון 53 אות י' והערה 18, וגליון 5 אות ל"ג).

הלכה נאמנה

פורים משלש

השנה יש לנו פורים משלש. זה קורה אחת לכמה שנים, וכשיש פורים משלש, אחר כך פסח בא במוצאי שבת. בפורים משלש, לנו [הפרזים] אין שום בעיה, פורים כרגיל, משלש זה רק בירושלים. אנחנו עושים פורים ביום י"ד באדר, אבל צריכים לדעת שכוון שזה ערב שבת צריך לאכל סעודת פורים מקדם. (בשנה זו שחל פורים בערב שבת אסור להשתפר [מאחר], אלא בבקר. עקר הסעודה של פורים [בכל שנה] לפי דבר הר"ש המקל [בסדור], צריך לעשות אותה בבקר מקדם אחרי התפלה. [השנה] באים אנשים, תתן להם משהו קטן וזהו. ואם הם מביאים איזה משלוח מנות אתה יכול להחזיר להם משהו. לנו בני הפרזים יעשה הכל מקדם, את הסעודה בעקר יעשה אותה בשעות הבקר, כי בערב שבת אחרי חצות לא טוב לאכל יותר מדאי (ראה משנה ברורה סי' תרצ"ה סק"י).

אבל בירושלים מחלקים את כל הפורים לשלושה. קוראים מגלה ביום ששי - י"ד באדר [נמנמות לאביונים]. ביום שבת - ט"ו באדר, בירושלים אומרים על הנסים, וגם

